

ikke kunne blive gift, se betænkningen, side 40. Efter udvalgets forslag vil parterne kunne erhverve fælles efternavn som ugifte samlevende, se § 5, stk. 2. Der kan derfor efter udvalgets opfattelse ikke antages fortsat at være behov for en sådan adgang.

Ansøgninger efter sagstype 16) og de enkelte tilfælde, som ikke kan kategoriseres som sagstyper, forekommer så sjældent, at det efter udvalgets opfattelse ikke kan begrunde en særregel herom.

For så vidt angår sagerne om navnehævd har udvalget i sine overvejelser taget udgangspunkt i, at langt den overvejende del af hævdsagerne vedrører ansøgninger fra personer, der på hævdsgrundlag ønsker at tage deres mellemnavn som efternavn. Som anført under pkt. 2.6. har udvalget imidlertid foreslået en generel adgang til at tage et mellemnavn som efternavn. Disse sager vil herefter kunne imødekommes uden, at betingelserne for navnehævd er opfyldt.

I ganske få tilfælde bæres det ansøgte navn ikke som mellemnavn, men kan være navnet på familiens gård eller en afdød ægtefælles mellemnavn, som en efterlevende ægtefælle har brugt i 50 år eller mere. I disse tilfælde vil betingelserne for navnehævd kun i relativt få tilfælde være opfyldt.

Baggrunden for det relativt begrænsede antal tilladelser skal ses i lyset af, at det ofte er vanskeligt for ansøgerne at fremskaffe den nødvendige skriftlige dokumentation for hele hævdsperioden. Der henvises til betænkningen, side 162 ff.

Dertil kommer, at en afskaffelse af reglerne om navnehævd vil lette administrationen af navneloven.

Udvalget har på den baggrund ikke fundet, at der er grundlag for at indføre en bestemmelse, hvorefter der kan gives tilladelse til at tage et efternavn på hævdsgrundlag. En sådan bestemmelse er derfor ikke medtaget i udvalgets lovudkast.

Samlet set foreslår udvalget, at der ikke medtages en opsamlingsbestemmelse i den nye navnelov.

2.13.3. Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggendes overvejelser

Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggende er enig med Navnelovsudvalget i, at der ikke i en ny navnelov bør medtages en opsamlingsbestemmelse som den gældende § 8, nr. 5.

Dette skyldes hovedsageligt, at lovforslaget netop ved specifikke bestemmelser søger at imødekomme de ønsker, som efter den gældende navnelov er kommet til udtryk gennem ansøgninger om tilladelse efter § 8, nr. 5. Dette gælder bl.a. for langt størstedelen af hævdsagerne, der, som anført af Navnelovsudvalget,

vedrører ønske om at tage et mellemnavn som efternavn. Herudover har ministeriet navnlig lagt vægt på den administrative lettelse, det vil medføre ikke længet at have en sådan opsamlingsbestemmelse.

Endelig har ministeriet lagt vægt på, at lovforslaget er betydelig mere liberalt og moderne end den gældende lov, og at ønsket om en mindre restriktiv praksis derfor må anses for imødekommet ved lovforslagets bestemmelser.

På den baggrund er der ikke medtaget en opsamlingsbestemmelse i lovforslaget.

3. Mellemnavne

3.1. Adgang til at tage et mellemnavn på grundlag af familiemæssig tilknytning

3.1.1. Gældende ret

Efter den gældende navnelovs § 11 kan man som mellemnavn tage sin mors eller fars mellemnavn, et mellemnavn, man i øvrigt har særlig tilknytning til samt et navn, man er berettiget til at tage som efternavn.

Efter Justitsministeriets cirkulære nr. 139 af 17. december 2002 § 24 er de mellemnavne, som en ansøger har en særlig tilknytning til, et mellemnavn, som en ansøgers helsøskende har erhvervet ved navngivning eller navnebevis, ansøgerens bedsteførelses mellemnavn eller forældres helsøskendes mellemnavn tillagt ved navngivning, hvis ansøgerens far (mor) samtykker heri, samt ansøgerens sted- eller plejefars eller sted- eller plejemors mellemnavn, hvis der foreligger samtykke fra den pågældende. Det er endvidere muligt at tage et mellemnavn, som man tidligere har båret med rette, jf. cirkulærets § 25, nr. 2.

Reglerne om, hvilken slægtsmæssig tilknytning til et mellemnavn der kan begrunde adgang til at tage et mellemnavn, er snævrere end reglerne om, hvilken slægtsmæssig tilknytning til et efternavn der kan begrunde adgang til at tage efternavnet.

3.1.2. Navnelovsudvalgets overvejelser

Sådan som mellemnavne anvendes i dag i forbindelse med efternavnet eller i daglig tale alene, signalerer de efter Navnelovsudvalgets opfattelse i et vist omfang en familiemæssig tilknytning til personer, der bærer samme mellemnavn, men ikke nødvendigvis samme efternavn. Det gælder også mellemnavne, der er taget efter navneloven af 1904, uden at familien dengang havde en slægtsmæssig tilknytning til navnet. Mellemnavnet indgår således efter udvalgets op-